

JIUUL

PETROȘANI

Singura echipă din țară care reprezintă minerii în prima divizie de fotbal a avut un sfârșit de an nu prea multumitor. Ne referim în primul rând la locul 13 ocupat de Jiul la finele turului campionatului, un loc sub posibilitățile reale ale componenților echipei chiar dacă, așa cum afirma antrenorul Ion Bălăneanu, majoritatea jucătorilor au cam mulți ani și cam multe kilograme care le încrețează activitatea. Sigur că anul trecut, în defavoarea fiecăruia dintre noi, deși ne bucurăm atunci când mai încheiem unul și începem altul. Dar poate că cel mai mult, trecerea anilor își spune cuvântul în sport.

POPICE

TOT PETRILENII — CEI MAI BUNI

Arena de popice din Vulcan a găzduit în zilele de 29-30 decembrie 1970 întrecerile finale din cadrul competiției dotate cu „Cupa 30 Decembrie”. S-au întâlnit echipele Jiul Petrosani, Minerul Dilja și Minerul Vulcan. De remarcat faptul negativ că echipa Utilajul Petrosani — câștigătoare „Cupei 30 Decembrie” în 1969 — nu s-a prezentat la întreceri. Fiecare echipă a trebuit să lanseze cîte 100 de popice. Cele mai bune rezultate le-au obținut și de data aceasta popicarii de la Jiul Petrosani, dovadă că sînt cei mai buni din municipiul în jocul cu bila din textolit. Ei au ocupat locul I, cu 2471 p.d., cîștigînd trofeul pus în joc. Pe locul secund s-a clasat Minerul Vulcan, cu 2355 p.d., iar locul III a revenit Minerului Dilja cu 2285 p.d.

Promițător a evoluat tînărul Victor Mielca, tot de la Jiul Petrosani, care, la 16 ani, vădește talent și calități tehnice. Si încă o remarcă: la aceste întreceri nu a participat nimeni de la C.M.E.F.S. Petrosani sau de la Consiliul municipal al sindicatelor!

Tudor MUCUTA Vulcan

Gala de start!

ȘAH Optimize de finală în campionatul național

În optimile de finală ale campionatului național de șah — etapa pe municipii — în Valea Jiului s-au consumat pînă acum patru înfîlțiri, care au dat loc la dispute dirze, pasionante. În clasament conduce echipa Jiul — C.C.P. care nu a pierdut nici o înfîlțire (are deci 8 puncte), pe locul II se situează Știința Petrosani, cu 6 puncte, iar locul III este deținut de Jiul Petrosani, cu 4 puncte. Întrecerile vor continua luna aceasta, pentru desemnarea campioanei municipale care va reprezenta Valea Jiului la etapa județeană — sferturile de finală ale campionatului național.

Jiul Petrosani a cîștigat „Cupa 30 Decembrie”

Cîteva săptămîni la rînd, cele mai bune echipe de șah din Valea Jiului și-au disputat înfîlțirea în cadrul competiției dotată cu „Cupa 30 Decembrie”. Au concurat trei echipe în care activează șahiști valoroși, talentați: Jiul — C.C.P., Sănătatea Petrosani, Minerul Dilja. După întreceri pasionante, echilibrate, competiția a fost cîștigată de formația Jiul — C.C.P., care a evoluat în următoarea alcătuire: Iosif Lazăr, Dianu Mirică și Mircea Botez. Bine s-au comportat și Ioan Samoilă și Tiberiu Olah (Sănătatea), Iosif Șmida și Gheorghe Gruber (Minerul).

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

● Tradiționalul turneu internațional masculin de handbal de la Berlin a fost cîștigat în acest an de selecționata orașului Leipzig, care a totalizat 12 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat în ordine echipele orașelor Magdeburg — 8 puncte, București — 6 puncte (59-30), Budapesta — 6 puncte (70-70).

● Duminică la Leningrad în „Cupa cupelor” la baschet masculin, Spartak din localitatea a învins cu scorul de 92-54 (41-30) pe Steaua București. Returul va avea loc la 14 ianuarie la București.

● După disputarea a trei runde, în turneul internațional feminin de șah de la Celiabinsk conduce maestra sovietică Elena Rubjova cu 2,5 puncte. În runda a 3-a, Rubjova a învins-o pe Vesmina Șikova (Bulgaria), iar Tamara Belova (U.R.S.S.) a cîștigat la Kristina Radzikowska (Polonia). Sahista româncă Margareta Juncu a intrerupt în poziția favorabilă cu Klara Skeghina (U.R.S.S.). (Agerpres)

Întreceri pasionante la I. M. P.

Organizarea „Cupei 30 Decembrie” a devenit o tradiție la Institutul de mine din Petrosani. Sîrșitul anului 1970 a coincis cu încheierea întrecerilor celei de-a 10-a ediții a acestei competiții. La trei discipline sportive — volei, baschet și tenis de masă — s-au întrecut peste 250 de studenți. Întrecerile au fost viu disputate, pasionante, echilibrate.

La volei, cele mai bune rezultate le-a obținut combinata anilor II care a ocupat primul loc în clasamentul final. Ea a jucat în următoarea alcătuire: Ștefan Stănescu, Augustin Manciu, Aron Buanță, Dumitru Cocotă, Mihai Chididionu, Gheorghe Tîlpă, Tănase Pele, Nicolae Jura. Pe locul II s-a situat combinata anilor I, pe locul III combinata anilor V, pe locul IV combinata anilor IV, iar pe locul V combinata anilor III.

Întrecerile de baschet au fost, de asemenea, dirz disputate și au dat cîștig de cauză combinatelor anilor IV, alcătuite din: Nicolae Bodea, Andrei Loy, Constantin Albu, Mircea Oprea, Tiberiu Bălăneanu, Iosif Sturek, Ludovic Dăhrabnic, Gheorghe Gruber, Gheorghe Dragomirescu. Locul II a revenit combinatelor anilor V, locul III combinatelor anilor II, locul IV combinatelor anilor I, locul V combinatelor anilor III.

Table with 2 columns: Rank and Name. 1. Bologna, 2. Cagliari, 3. Juventus, 4. Lanerossi, 5. Milan, 6. Roma, 7. Sampdoria, 8. Varese, 9. Bari, 10. Massese, 11. Modena, 12. Monza, 13. Reggina. Includes names like Torino, Lazio, Foggia, Catania, Napoli, Fiorentina, Mantova, Casertana, Brescia, Catanzaro, Novara.

Vacanță fotbalistică. Jiuliștii Popescu (stînga) și Georgevici (dreapta) se „antrenează” la șah, cu gîndul la... minge. Naidin îi asistă cu atenție.

ALFREDO DI STEFANO OMUL CĂRUIA ALBUL ÎI POARTĂ NOROC

Apartamentul lui Di Stefano nu e prea departe de stadionul Luis Casanova. Stadionul Luis Casanova reamintește un alt nume, al lui Messtalla, vechiul nume al terenului Valencia. A fost, la timpul său, locul de înfîlțire al marilor fotbaliști de la care se păstrează extraordinare amintiri: Eizaguire, Alvaro, Juan Ramon, Epi, Puchades și alții, care făceau delirul suporterilor Valenciai și spectatorilor din toată Spania.

M-am întrecut cu Alfredo pentru că Valencia este la înălțime (a clasamentului — n. l.) și pare pe drumul reușitei. Doream să știu dacă antrenorul — formidabilă „saeta rubia” (săgeata blondă) supranumele lui Di Stefano) — e vanitos sau modest, despot sau cordial, doream să-i cunosc ambițiile. Pînă unde gîndește să ridice albiștii Valenciei și își imaginează să pună într-o zi stîlpină sa în serviciul „albilor” de la Real... Totuși, unchiul meu Luis Garcia și o bandă numeroasă de suporterii m-au prevenit și chiar m-au admonestat cu severitate: „Lasă-l liniștit, dă-i pace. Ne procură aici, în Valencia, tot felul de satisfacții. Și sperăm mult că Valencia va fi campioană în acest an cu ajutorul lui Di Stefano. Așadar, lasă-l liniștit!”

Alfredo mă primește foarte bine și, foarte cordial, se propune să-mi răspundă la întrebări. — Sînteți ordonat, calculat, tehnocrat...? — Da, toate acestea le consider indispensabile pentru a-mi duce la bun sfîrșit sarcina. Tehnica e la baza fotbalului. — Aveți întotdeauna poftă să cîștigați? — Duminică mergem la Bilbao și aș dori ca Iribar (portarul echipei Bilbao, considerat acum a fi cel mai bun din Spania) să facă cel mai rău meci din viața sa.

Trei echipe spaniole joacă în alb: Real Madrid, Valencia și Sevilla. După ce a făcut să treacă această atitudine timp tricoul alb al Realului, Alfredo Di Stefano, care rămîne cel mai popular fotbalist în Spania, este acum antrenor al Valenciei. Cu succes, deoarece echipa sa este a treia în actualul campionat al Spaniei. Alfredo Di Stefano și-a povestit noua sa viață lui Juan Pla, de la ziarul „Pueblo”, într-un interviu care, se va vedea, cuprinde în mod larg fotbalul. Dacă i se vorbește de Real Madrid, răspunde în cuvinte vagi, dar se poate sesiza cu ușurință că a antrenat vechiul său club este viște său secret.

— Bernabeu, Munoz, toți jucătorii, tineri sau mai în vîrstă, mă jubesc mult. În această privință, nici o problemă. Am fost întotdeauna un fel de monument al Realului, un monument care n-a fost uitat. Am fost asociat la toate reușitele Realului. — Și femeile? — Sint capabil să apreciez frumusețea și în afara fotbalului. — Idealul dv. în viață? — Să trăiesc liniștit cu familia, să string pentru zilele bătrîneții, să nu cerșesc niciodată în viața mea. — Intrebarea e relativă. Omul vrea totdeauna să aibă mai mult. Și nu-i adevărat că doar bani. — Ce citiți? — Biografii, istorie. Imi plac viața, oamenii, umanitatea. Istoria omului e pasionantă, cu înălțimea și nimicnicia lui, cu victoriile, înfrîngerile, decepțiile și fericirea lui. — Și gloria? — Gloria este un complement fericit al vieții. — Bătrînețea? — Oprește-te, prietene. Joc încă, și nu rău. Anii trec, e adevărat; dar adunarea de lecțiuni compensează pierderea tineretii. Și înțelepciunea este pentru mine bogăția morală și fizică cea mai ridicată. — Vorbii-mi despre fotbaluștii de geniu. Ai fost cel mai bun jucător al lumii? — S-a spus, dar nu cred. Unul dintre cei mai buni poate... De ce? — Pentru că de la cea mai tînără vîrstă mingea și eu n-am fost decît unul. Ca o gazelă și puil ei care merg împreună armonios fără să piardă niciodată contactul. Puil e balonul, el n-a fost niciodată o problemă pentru mine. — Care-s condițiile necesare pentru a deveni un bîn jucător? — Tehnica balonului, seninătatea, impetuozitatea, condiția fizică, în fotbal echivalează cu inteligența. — Vi s-a cerut să faceți Valencia campioană pe 1970-71... — Nu, nimeni nu-mi poate cere asta. — Iubiți albul? — Da, dar în 1969, am cîștigat campionatul cu Boca Juniors și culorile lor erau albastri și aurii. — Dar Elche? Ați cunoscut acolo un eșec reutabil. — N-am de rîscumpărat nici un eșec. În sport trebuie să știi să pierzi. Acum e rîndul lui Artigas (după Di Stefano, Artigas a eșuat la Elche — n.a.), li inteleg deceptia. — E dificil să conduci jucătorii? — Nu pretind altceva decît să particip cu jucătorii mei, să le rectific defectele, să le incurajez progresese, încît cei mijlocii să se transforme în buni iar bunii în foarte buni. Această-i ambția mea. — Ați vrea să fiți selecționer național? — Vă răspund același lucru ca și pentru Real.

GEORGEVICI: „1-8”

De sus, ploaia care la început de ianuarie nu s-a simțit de loc, stingherită să ne plitisească o dimineață întreagă, încetase. Era spre ora prînzului, duminică, și un soare mai mult îndrăzneț decît timid, încerca, fără succes desigur, să zvînte totușoarele și pereții umeziți ai clădirilor. Intenționam să prind măcar cîteva minute din... prima zi a examenelor „liceenilor” de la fără frecvență. Intenționam, mai precis, să stau două-trei minute de vorbă, la început de nou an, cu cîteva dintre componenții divizionare noastre A de fotbal, Jiul, care-și completează studiile. Deși primul examen, cum am aflat, se amînașe pentru luni (n.a. — ter), am reușit, totuși, să-l înfîlțesc, în stradă, pe Georgevici. — Aș fi vrut să vă „prind” pe toți, să aflu... — Să vorbesc eu în numele la toți patru? Vorbesc. Nu-i greu. Gîndim la fel. Și eu, și Stan, și Georgevici, și Popescu... — Pofim! — Pentru moment n-avem decît un gînd, un tel: să terminăm cît se poate mai bine aceste examene. — În afara acestui obiectiv apropiat și colectiv — unul individual, personal...? — Să închei cu succes clasa a XII-a, iar la toamnă, sus... — Adică, la Institut? — Da, absolut! — Atziseam... — N-ați auzit nimic! Eu, cel puțin, asta mi-am pus în cap. — Și, cu Jiul? — Clar. Terminăm între locurile 1-3. — So luăm mai ușor. Hai să-i zicem: 1-10 sau... 1-12. — Da? De unde! Păi, să facem o socoteală? — Să facem... — La Arad „facem” egal sau cîștigăm, egal cu Rapidul, aici, „batem” pe Steaua la București, „batem” pe olteni, acasă... — În tîr-n-ați dat nici un gol în deplasare! — ...și-am pierdut din greseliile noastre, ale apărătorilor. La Ploiești — eu, la Brașov — Stoker, la Craiova — Sandu, la București, cu Rapid — Popescu, la Constanța — Caramalis... — La București, cu Dinamo? — Să-l lăsăm pe ala! În retur o să fie altceva. O să

V. TEODORESCU

Vizita de lucru a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

lificarea muncitorilor și specialiștilor, se asimilează în fabricate produse tot mai complexe cu un tot mai înalt grad de tehnicitate.

Secretarul general al partidului se interesează de preocupările specialiștilor, a cadrelor de conducere din uzină pentru modernizarea producției. Găzdele arată că întreprinderea acordă deosebită atenție activității de cercetare științifică, specialiștii fabricii colaborând în acest sens cu oamenii de știință de la institutele politehnice din Brașov și Iași.

În anul 1975, fabrica va livra nu mai puțin de 3150 tone de scule finite.

Referindu-se la activitatea rodnică desfășurată în fabrică pentru autofințarea cu uti-

lajele de producție proprie, tovarășul Nicolae Ceaușescu recomandă crearea unor secții profilate pe producția de mașini-unelte care să producă nu numai pentru fabrica rișnoveană, ci și pentru alte întreprinderi din țară.

Sint indicații prețioase pe care colectivul școlii-șef a acordat industriei constructoare de mașini se angajează să le urmeze stăruitor, să le traducă în fapte.

Următorul popas se face în alt centru industrial al județului Brașov, Zărnești. Aici, se vizitează uzina „6 Martie”, unde se „născ” modernele motorete „Mobra” și o mare varietate de biciclete pentru toate vîrstele.

Și aici, aceeași primire entuziastă, aceleși călduroase manifestări de dragoste și încredere față de partid.

După o discuție la sediul întreprinderii asupra realizărilor obținute pînă acum și a perspectivelor de dezvoltare, directorul unității, Constantin Sofronescu, invită pe oaspeți să viziteze principalele sectoare de fabricație.

Vizita de ieri la obiectivele economice din municipiul și județul Brașov s-a încheiat cu întîlnirea de la sediul Institutului „Proiect” Brașov cu edilul orașului. Tema: schița de sistematizare a orașului Brașov, aflată în faza de definitivare.

În fața unor machete sugestive și a unui bogat material ilustrativ și statistic, arhitectul Mircea Suma, directorul institutului, prezintă liniile directoare ale schiței, în baza căreia Brașovul va cunoaște într-o perioadă de 10-15 ani o puternică dezvoltare.

În secția biciclete este apreciată varietatea produselor realizate aici în 16 ti-

puri. Uzina din Zărnești produce, de asemenea, menghine, universale pentru strunguri, cardane pentru agricultură. Secretarul general recomandă gazdelor să acorde atenție acestui sector de fabricație.

Vizita de ieri la obiectivele economice din municipiul și județul Brașov s-a încheiat cu întîlnirea de la sediul Institutului „Proiect” Brașov cu edilul orașului. Tema: schița de sistematizare a orașului Brașov, aflată în faza de definitivare.

În fața unor machete sugestive și a unui bogat material ilustrativ și statistic, arhitectul Mircea Suma, directorul institutului, prezintă liniile directoare ale schiței, în baza căreia Brașovul va cunoaște într-o perioadă de 10-15 ani o puternică dezvoltare.

În secția biciclete este apreciată varietatea produselor realizate aici în 16 ti-

precizînd multe din prevederile schiței de sistematizare, tovarășul Nicolae Ceaușescu recomandă o preocupare mai atentă față de problema valorificării maxime a suprafeței afectate construcțiilor, pentru a se evita risipa de teren. Se face, de asemenea, recomandarea ca arhitecții să prevadă crearea de spații comerciale în cadrul unor artere specializate și nu în cadrul unor unități împrăștiate în mari distanțe.

O preocupare a arhitecților și edililor din Brașov trebuie să-o constituie înființarea de creșe, mai ales în acele cartiere unde un mare număr de femei lucrează în producție.

Sint indicații prețioase pe care edilii brașoveni și le-au însușit ca obiective ferme în activitatea lor viitoare.

Vizita de lucru a secretarului general al partidului în unități industriale din municipiul și județul Brașov, acum, la început de nou an, de nou cîincinal, a prilejuit colectivelor de muncitori, ingineri și tehnicieni, o dată cu bucuria de a-l avea în mijlocul lor pe tovarășul Ceaușescu, de a putea raporta partidului primele succese dobîndite în îndeplinirea sarcinilor planului pe 1971 și exprimarea hotărîrii de a-și consacra toate forțele în vederea trecerii în viață a obiectivelor stabilite de partid pentru progresul României socialiste.

Instantaneu de ianuarie
Foto: V. Iordăchescu

Pe fluxul neîntreput al exigenței

(Urmare din pag. 1)

În această ordine de idei ne-am putea totuși întreba în ce constau primii pași ai birourilor organizatorilor de bază nouă? Desigur, fără a mai aștepta noi și noi indicații, pentru a elimina de la bun început improvizațiile, munca pe a-pupate, la împlinire, în voia mersului de la sine, luîndu-se ca bornă de pornire sarcinile curente și de perspectivă stabilite de ultima plenară a C.C. al P.C.R., prin hotărîrile adunării și conferințelor de țară de seamă și alegerii — apelîndu-se la cadrele cu înaltă competență și experiență politică și profesională — în mod judicios, organizat, normal este să se treacă la programarea și coordonarea activităților. Prima operație consacrată acestui scop constă în stabilirea tematicii ședințelor de birou, a adunărilor generale și plenarelor, fuziunea de ordine lor de zi a problemelor fundamentale, stringente de a căror soluționare depinde în măsură hotărîtoare perfecționarea activității, eliminarea neajunsurilor, rezultatele economice. De fapt așa au și procedat majoritatea organizațiilor de partid de la minele Petrița, Aninoasa, Lupeni, Lonea și Uricani, precum și din celelalte unități economice din municipiu.

Sint de întîlnit situații la unele întreprinderi și instituții din municipiu cînd unele birouri apelează la tematica adunărilor din anii trecuți: unii fac aceasta pentru a se ușura de eforturi și atunci copiază literă cu literă, punct cu punct, vechile planuri de muncă; alții se „înspiră” din această tematică spre a o îmbogăți, a trage concluzii din felul cum a fost concepută și cum a răspuns ea necesităților timpului devenit. Două opțiuni, două feluri de a porni la drum.

Ar fi greu de închipuit că s-ar putea obține un progres

în programarea și coordonarea activității organizațiilor de partid fără a se avea în vedere obiectivele majore, esențiale ale locului de muncă acum la începutul primului an al noului cîincinal, fără a împleni armonios sarcinile curente cu cele de perspectivă și, în fine, a examina în mod critic tot ceea ce a fost formal, ineficient în activitatea trecută, a depista saboanele, calapoadele care au dus pe alocuri la rutină, la inerție, la plafonarea artificială a metodelor de muncă făcîndu-le rigide, administrativiste.

S-au schimbat stăfețele. Altfel spus ele s-au reimpresătat cu vigoare, s-au revitalizat. Noile birouri ale organizațiilor de bază din toate întreprinderile și instituțiile Văii Jiului și-au inaugurat un moment nou de activitate, astfel încît cea veche să se continue prin creșterea intensității vieții interne de partid. Esențial este că răspîntia dintre datele calendaristice și însemnele lor de marcare a timpului, ci și a exigențelor, a responsabilităților creștînd față de îndeplinirea obiectivelor ce se prefigurează la orizont.

Filme

PETROȘANI — 7 Noiembrie: Impostorii (4-6); PETRIȚA: A dispărut un Fragonard (6-8); LONEA — Mineurul: Numai martul va răspunde (4-6); 7 Noiembrie: Testamentul dr. Mabuse (7-9); ANINOASA: Întoarcerea dr. Mabuse; VII — CAN: Omul care nu poate fi ucis (4-6); PAROSENI: Explosie în munți (6-7); LUPENI — Muncitoresc: Tony, ti-ai ieșit din minti? (5-6); Cultural: Ultimul mohican (4-7); BARBĂTENI: Să trăim pînă luni (3-6); URICANI: Sezon mort, seriile I și II (6-7).

Dialog semnificativ

— Alo, E. M. Vulcan? Vă rog, comitetul sindicatului...
— Da! Comitetul sindicatului...
— Aș vrea să vă întreb dacă la mina Vulcan există brigăzi artistice de agitație? — Nu tovarășe, de cîțiva ani nici vorbă de așa ceva.

— Comitetul sindicatului șantierului de construcții? — Da, tovarășe, noi simțim...
— Cum stați cu brigăzile artistice de agitație? — Nimic. Absolut nimic. La noi se muncește tare. La blocuri.

Dacă am adresa întrebarea și la prepararea, uzină, I.G.L. răspunsul ar fi identic.
Pentru că într-adevăr, de ani de zile brigăzile artistice din Vulcan au dispărut. Existau și la mină, și la preparatie, și la construcții și la preparatie, uzină, I.G.L. Dar, de atunci, totul a rămas baltă... Și cînd ne gîndim că există atîtea aspecte despre care s-ar putea vorbi, despre care ar fi atât de necesar să se vorbească.

Iulian IORDACHE

TV

MARȚI 5 IANUARIE

18,00 Deschiderea emisiunii. Ateneu — muzicale de actualitate muzicală.

18,30 Steaua polară. Cabinet de orientare școlară și profesională. Prezentăm tinerilor aflați în momentul alegerii viitoare profesii, meseria de mecanic de locomotivă.

19,15 Publicitate.

19,20 1001 de seri — emisiune pentru copii mici.

19,30 Telegazeta de seară

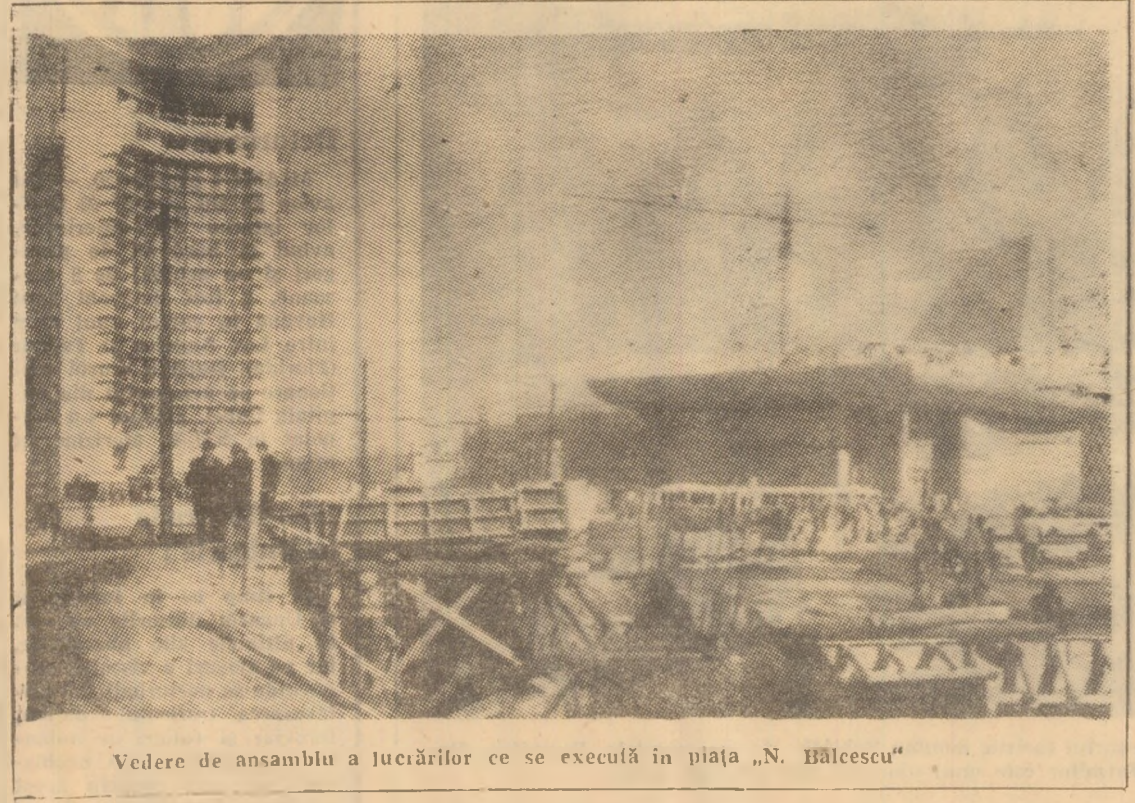
20,00 Seară de teatru T „Ciula” de Victor Ion Popa (reluare la cererea telespectatorilor).

21,30 Prim plan. Prof. Virgil Ivanovici, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România.

22,05 Telegazeta de noapte.

22,15 Ritm și melodie. Succese ale muzicii ușoare interpretate de Anda Călugăreanu, Florin Bogardo și Dan Spătaru. Festivaluri... festivaluri. Imagini muzicale din Madrid, Split, Sopot, Amsterdam, Varna și Tokio.

22,45 Închiderea emisiunii.

Vedere de ansamblu a lucrărilor ce se execută în piața „N. Bălcescu”

„Mini-Italia”

În apropiere de Bergamo (Italia), pe o suprafață de 1800 ha, se construiește în prezent o Italie în miniatură. Întreaga țară este reprodusă cu fidelitate la o scară redusă pe un teren de iarbă, iar Marea Mediterană care o inconjoară, reprezentată printr-un bazin artificial, are o lungime de peste... 200 m. Sint reproduse lacurile, râurile, munții, rețeaua de căi ferate și rutiere, orașele, pînă și punctele de atracție turistică din aceste localități. Un grup de arhitecți și sculptori lucrează la construcția în miniatură, la scara respectivă, a principalelor opere arhitecturale ale țării. Catedrala din Milano, de exemplu, cu toate amănuntele ei, este rodul unei munci de șapte luni. Prin introducerea unei monede catedrală este iluminată, ca și Arena din Verona, în care au loc reprezentări artistice în fața unui public în miniatură. Grație unei instalații mecanice, se pot chiar vedea și auzi aplauzele acestui public...

PAZA BUNA

trece primejdia rea

Noaptea albe ale celor în halate albe

(Urmare din pag. 1)

de muncă, Nicolae Buzăneanu, ambii salariați la E. M. Lupeni. La un moment dat Teodor a simțit o durere puternică în piciorul stîng. Cînd a venit la spital, cu prietenul său, era ora 4.30 dimineața. Omul avea o plagă infectată la pi-

ciorul stîng. Intervenția nu mai suferea, deci, amănare. El și-a întrerupt în mod neașteptat revelațiunile iar eu i-am întrerupt suferința... Aflînd tot ceea ce s-a întîrîșit, medicul Gavril Albert l-a urat colegului său din nou „La mulți ani!” Noaptea albă a omului în halat alb îi întîrîșise pe chipul medicului Corneliu Bran o umbră de oboselă dar și de satisfacție. Prin intervențiile sale a alinat suferința unor oameni și aceasta nu e deloc puțin... Cu înfrîiere și-au sărbătorit revelațiunile și surorile Ana Arghy, Ica Bezin, Elena Buda și Iuliana Ionescu care și-au schimbat doar spre ziua halatele albe...

La mina Lonea Foto: N. GHENA

(XI)

„Vreau să pășesc pe o cale nouă”

În 1803 îl aflăm pe Beethoven în satul Oberdöbling, în casa unor localnici care mai tirziu se va numi „Casa Eroica”. Aici a luat naștere Simfonia a III-a „Eroica”.

„Vreau să pășesc pe o cale nouă! Nu sint multumit de ce am scris pînă acum!” a spus Beethoven înainte de a crea noua simfonie. Ce a înțeles el prin „cale nouă” o arată „Eroica”. Nu mai este vorba de un simplu joc de tonuri, spun muzicologii, de o muzică în sine, care are nevoie de tălmăciri. Pătruns de ideile Revoluției Franceze, Beethoven și-a tras seva inspirației sale din idealurile ei. Alegînd numele „Eroica”, el a închinat simfonia nu conducătorului de oști și cuceritorului, ci binefăcătorului omenirii, realizatorului idealurilor revoluționare. Beethoven a demonstrat această atitudine cînd, cuprîns de mînie la vestea încoronării lui Napoleon, a șters dedicația inițială „Bonaparte”. Artistul a luat altitudine politică: „Urul libertății și a devenit deci urător?” a exclamat Beethoven. „Nu-i nici el altceva decît un om obișnuit? Acum va călca și el în picioare toate drepturile omului, se va „asa pradă ambițiilor — devine un tiran!” Nu Bonaparte, ci Prometeu, dăruitorul de lumină, este „marele om” căruia îi rămîne închinată Simfonia a III-a „Eroica”.

„Fidelio”, un eșec...

Multe din lucrările sale cele mai importante au fost create de Beethoven în casa familiei Paspualati, în împrejurimile Vienei. Aici a terminat, în

1805, opera „Fidelio”. Totul a concurat pentru eșecul premierei. La 13 noiembrie în acel an, armata franceză ocupă Viena, iar Napoleon își instalează cașerul general la palatul Schönbrunn. Împărăteasa Austriei, cu întreaga curte, și toată protipendăda Vienei, părăsiseră capitala, iar lumea nu avea nici dispoziție, nici mijloacele pentru a-și procura bilete la „Theater an der Wien”.

Premiera a avut totuși loc, la 20 noiembrie, într-o sală practică goală. În serile următoare publicul era alcătuit din ofițeri francezi. Dar cronicarii muzicali erau prezenți. Beethoven, la pian, a dirijat. Cîntăreții în total lui Fiorenstan a cîntat tot timpul fals.

Uvertura a avut și ea o soartă nefericită. Prima uvertură, „Leonore” (cum dorea Beethoven să-și intituleze opera), a fost abandonată, fiind „prea simplă”. Uvertura „Leonore” nr. 2 a fost apreciată drept „disproporționat de lungă și confuză”. În martie 1806, „Fidelio” este prezentat „în nou, redus la două acte, modificat, introdus de uvertura „Leonore” nr.3. I s-a făcut de data aceasta o primire mai bună, dar despre a treia versiune a uverturii s-a putut citi următoarea cronică: „Într-adevăr, dacă unele din noile noastre talente muzicale, mai ales Beethoven, își vor conti-

nuia calea de pînă acum, nu vor străluci desigur niciodată pe scenă. Toți cunoșcătorii și iubitorii de muzică obiectivi au fost unanim de acord, auzînd uvertura la opera sa „Fidelio”, că așa ceva încercat, strident, confuz, revoltător pentru ureche, nu s-a mai scris niciodată în muzică...”

Simfonia a IX-a — decepții noi

Beethoven rupse aproape orice contact cu viața publică

orchestrei necesare a fost legată de dificultăți interminabile, care i-au măcinat lui Beethoven ca tot timpul și energia ce i-a rămas. Rezultatul financiar a fost neașteptat de anemic. Succesul muzical a fost imbușurator, dar nu lipsit de situații dureroase pentru Beethoven. Una din cîntărețele a trebuit să-l întorcă cu fața spre public pentru ca, cel puțin, să vadă entuziasmul acestuia! Beethoven nu mai auzea deloc din noiembrie 1822 cînd, la o repetiție cu „Fidelio” pe care o conducea, a fost rugat să depună baghe-

1826, a conceput un plan gigantic: Simfonia a X-a. Primele proiecte le-a așternut pe hîrtie, sub forma unor „Schițe pentru Simfonia a X-a”. Din nefericire pentru cultura muzicală universală, lui Beethoven nu i-a fost dat să-și realizeze proiectul. Moarțea sa a lăsat o mare întrebare deschisă. În ce fel ar fi dezvoltat el forma de expresie simfonică — după ce, în simfonia IX, graul instrumental, al orchestrei, i-a fost insuficient și l-a completat cu cel uman, și la cum îl final?

Răpînd omenirii pe Beethoven, moarțea a întrerupt o operă care, dacă ar fi fost dusă pînă la capăt, nu ar fi oglîndit numai istoria unui geniu muzical în continuă desăvîșire, dar ar fi fost și expresia cea mai pură a filozofiei întregii muzici instrumentale.

Intr-o noapte vijelioasă

În primăvara anului 1827 slărea lui Beethoven se agravează vertiginos — medicii se declară nepuținători. Beethoven privește moarțea consistent în față, cu eroism, așa „un noaptea încă în 1802: „Vino, oricînd vrei, te împlinim cu curaj!”

După două zile de comă, în seara zilei de 27 martie, în timpul unei furtuni violente, Beethoven își revine o clipă, ridică pumnul amenințător apoi își dă sfîrșit în brațele unui prieten murmurînd: „Plaudite amice — comedia finită est”.

Rămășițele pămîntesti ale lui Beethoven au fost coborîte într-un mormînt îngust, dar geniuul său s-a înălțat, s-a răspîndit pe tot globul, conținînd să transmită omenirii fiorii mesajului libertății și bucuriei.

(Sfîrșit)

AL. ALCALAY

TITANICUL

Simfoniei

